

Dech Ježíše Krista

Ježíš jim znovu řekl: „Pokoj vám. Jako mne poslal Otec, tak já posílám vás.“ Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: „Přijměte Ducha svatého. Komu odpustíte hříchy, tomu jsou odpuštěny, komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou.“ (Jan 20,21–23)

Na počátku Hospodin vdechl do chřípí člověka dech, a tak se člověk stal duší živou. Tento zázrak se opakuje při každém porodu, dítě se poprvé nadechne, začne křičet, nasává vzduch do plicních sklípků a velmi hlasitě dává všem najevo, tady jsem. Kdo dýchá, žije, kdo naposled vydechl, zemřel navždy. Doprovázel jsem při poslední hodině života ženu, která postupně méně a méně dýchala, až dodýchala úplně. Její dech byl čím dál tím mělký a mělký, pomalejší a pomalejší, až nakonec lékař konstatoval smrt. Bez dechu to opravdu nejede.

Dech je od Boha automaticky nastavený proces v našem těle, ale ruku na srdce (nebo spíše na bránici!), většina z nás špatně dýchá. Sice žijeme, dýcháme ovšem často velmi povrchně, jen do hrudníku, nezapojujeme bránici. Šidíme tím sami sebe, protože dech je ze všech automatických procesů jediný, který můžeme svou vůlí dobře kontrolovat a pozitivně ovlivňovat. Je třeba se naučit správně dýchat a nespolehat se, že to půjde samo. Lenost se ani v této oblasti života nevyplácí, hřešíme tím sami proti sobě.

Při nádechu totiž vstupuje do těla kyslík – výživa pro buňky. Výdechem se pak zbavujeme oxidu uhličitého a odpadních

produktů. Platí tedy, že čím více kyslíku se nám podaří do organismu dostat a čím efektivněji dokážeme vydýchat odpadní produkty, tím lépe pro nás. Dýchání zajišťuje výživu mozku, uklidňuje nervy, snižuje tepovou frekvenci, urychluje metabolismus, normalizuje krevní tlak a snižuje riziko kardiovaskulárních nemocí. Správné dýchání napomáhá ke zlepšení nálady, zvyšuje odolnost vůči nachlazení a nemocem, zlepšuje spánek, a dokonce zpomaluje proces stárnutí. To vše se můžeme o dechu leckde dočíst...

Bez dechu samozřejmě nevydáme ani hlásky. Při kurzu rétoriky jsme se proto ze všeho nejdříve učili dýchat. Herec Jan Přeučil nám radil, abychom každé ráno, než rozmluvíme mluvidla a hlasivky, si sedli na postel, sepnuli ruce dlaněmi k sobě jako při modlitbě, zvedli lokty a několikrát hlubokým nádechem a výdechem osprchovali mozek, výborná rada. Podobně nás učil do bránice dýchat při zpěvu Tomáš Najbrt a při jiném kurzu rétoriky rozhlasová novinářka Lucie Endlicherová. Pěkně si položit dlaň na břicho a kontrolovat nádech i výdech. Když si lehnete na záda, půjde vám to snadněji.

Stále je ale řeč „jen“ o dechu, který na počátku vdechl Hospodin do chřípí Adamovi. Když pak vzkříšený Ježíš vstoupil mezi své učedníky, také na ně dechl, ale dal jim Ducha svatého. Dýchající Adamové chytli „druhý dech“ vzkříšeného Ježíše. No a s Duchem svatým je to velmi podobné jako s dechem, který dostávají všichni Adamové a Evy při narození, automaticky v nás znovuzrozených lidech působí křesťanský život, neboť kdo uvěří v Krista, dostává dar Ducha. Stejně je to ovšem i v tom, že křesťan, ten nový Adam, se také musí naučit správně dýchat, ani zde se totiž lenost nevyplácí. Může Ježíšův dech v sobě zanedbávat a dýchat jen mělce, povrchně, anebo co hůř, bude-li v sobě ducha Kristova hříchem zarmucovat, uhašovat, a zadusí-li ho v sobě úplně, dodýchá naposled a duchovně zemře.

Jedním z osvědčených způsobů, jak žít hluboký duchovní život, je modlitba. Apoštolské povzbuzení „bez přestání se modlete“ není výzvou k přehnané zbožnosti, ale k trvalému životu s Bohem a z Boha, neboť modlitba je duchovní dech. Osvědčená je také apoštolská rada, abychom byli naplňováni Duchem tak, že budeme žít střídavým životem (neopíjet se), ale naopak chválit Boha a zpívat mu písničky všech možných žánrů. Při zpěvu si navíc člověk procvičí oba dechové rozměry, tělesný i duchovní. A dále, Ježíš svůj dech vložil do životů svých následovníků s aktivním pověřením, aby šli a odpouštěli hříchy. Na místě Kristově naplnění Duchem svatým měli odpouštět a pomáhat lidem z tísně vin.

Zajímavé ale je, že Ježíš při té příležitosti zmínil možnost neodpuštění, u toho bych se chtěl na závěr zastavit. Neznám více toxický jed v duši křesťana, než je neodpuštění, babrávání se ve vinách druhých i svých, záliba odhalovat selhání bližních a poukazování na jejich defekty. Neodpuštění hříchů bližním je duchovní sebevražda, zadušení dechu ducha Kristova v nás a přímá cesta do pekel. Jen si vzpomeňme, zda Ježíš někomu, kdo k němu pokorně přišel, neodpustil hříchy, nenajdeme nikoho, jedneje proto jako Kristus, který do nás vdechl Ducha svatého.

Bronislav Matulík

Webová modlitební Kaplička

Pozvání k modlitbám a sounáležitosti

Asi jste mnozí zaznamenali moje kontakty na konci modlitební kapličky (volba z menu – Sekce pro členy/MK), je to malá pomoc Jindrovi Koudelovi v době enormních nároků na rodiče i děti při on-line vyučování a mnohých omezeních, nebojte, nejde o změnu na ministerském postu, ve sboru se vše děje (nebo by se mělo dít) laskavější formou.

Samozřejmě máte svobodu v tom, co chcete sdělit druhým a kdy je prosit o modlitby, každý jsme jiný, někdo bojuje raději ve skrytu a někdo potřebuje více lidské sounáležitosti, ale utváří nás i to, že myslíme jeden na druhého a za druhé se i modlíme, proto je škoda nechat takovouto příležitost ležet ladem.

Prosím vás tedy o aktuální informace, i zprostředkovaně, ale vždy se souhlasem dotyčného!

Vzájemné modlitby potřebují konkrétní cíl (člověka, téma, potřebu...) a někdy i vzpruhu v podobě vyslyšení, důvod k vděčnosti i chválení Boha. Jen ne číst v kapličce vždy to stejné, to by bylo do umdlení.

Nebojte se mne,

vaše Kaplička

Soukenická

Sbor Církve bratrské Praha 1

Úvodní stránkaNovinkyOnline ▾Program ▾Sborový život ▾Sekce pro členy ▾Kontakt

Modlitební kaplička

Mnoho zmůže účinná modlitba spravedlivého.

List Jakubův 5:16

Prosím, modlete se s námi.

Nové informace jsou v textu vyznačeny **tučně**.

Aktuální modlitební potřeby:

Modlíme se za sestry a bratry s covidem, prosíme o Boží milost pro ně a vás o vzájemné sdělování si potřeb modlitebních i praktických.

O mnohých víte jen někteří, jsme vděční za možnost sdílení se. **Děkujeme Pánu Bohu** za postupné uzdravování z covidu v mnohých rodinách, Jirka Klíma již pracuje, Šárka Beranová se uzdravuje pomalu, při péči o malé děti, Hanka Horská děkuje za modlitby, manžel Honza je již doma, pohublý a unavený, ale živý...

Modlíme se za **zdravotníky, učitele, rodiče i děti, lidi v problémech se zaměstnáním a v neposlední řadě za ty, kteří v našem státě mají moc a rozhodují o druhých i budoucnosti celého národa.**

Vztahy v době covidové

Aneb jak to vše ustát – přednáška Zdeny Neumannové

V neděli 2. 5. od 18:00 proběhne ve sboru v Horní Krupě online přednáška a diskuse se Zdenkou Neumannovou na téma Vztahy v době covidové s podtitulem: Aneb jak to vše ustát.

Zdenka je manželkou kazatele Romana Neumanna, který nyní působí s celou rodinou ve sboru CB Archa v Pardubicích a do roku 2014 byl též kazatelem ve sboru v Horní Krupě. Zdenka v současnosti pracuje jako pastorační pracovnice a koučka. Během přednášky budeme sbírat dotazy, na které bude odpovídáno.

Přímý odkaz na vysílání této přednášky je zde: <https://youtu.be/GwSU73Y4Wmc>
Facebooková událost je zde: <https://www.facebook.com/events/921735578591217>

Pavel Calta, starší sboru Horní Krupá

2. KVĚTNA 2021 | 18:00

 YouTube
KANÁL CB HORNÍ KRUPÁ

Celým programem nás provede
JAKUB TRACHTULEC

VZTAHY V DOBĚ COVIDOVÉ

ANEB JAK TO VŠECHNO USTÁT

*„Doba je plná nových výzev
a prověřuje naše vztahy, hodnoty i postoje.“*

Zveme Vás k moderované diskusi se **ZDEŇKOU NEUMANNOVOU**,
s možností se aktivně připojit svými otázkami.

květen
2021

samarí

SOUKENICKÁ 15, PRAHA 1

www.klubsamari.cz

vždy ve čtvrtek od 18 hodin

13. 5. Tomáš Najbrt a Petr Šťastný

Hudebníci dvou různých generací představí svoji oblíbenou hudební formu, preferované hudební nástroje, písně a skladby.

Přes aplikaci Zoom: <https://zoom.us/j/91516413973>

pořadatel: Sbor Církve bratřské v Praze 1

podpořeno granty:

mediální partneři:

Od Velikonoc k Letnicím 2021

KRISTUS BYL VZKŘÍŠEN!

Církev a svět po Velikonocích

11. 4.	Kristus, jedenáct apoštolů a velké poslání
<i>Mt 28,16-20</i>	Radislav Novotný
18. 4.	Univerzální evangelium pro všechny národy
<i>Lk 24,46-52</i>	Bronislav Matulík
25. 4.	Nové objevování Krista
<i>J 21,1-14</i>	Pavel Černý
2. 5.	Kristova radikální výzva k následování
<i>J 21,15-23</i>	Bronislav Matulík
9. 5.	Kristus na nebesích, křesťané na zemi
<i>Nanebevstoupení Mk 16,9-20</i>	Bronislav Matulík
16. 5.	Budete pokřtěni Duchem svatým
<i>Sk 1,1-25</i>	Radislav Novotný
23. 5.	Petrovo kázání o Kristu na Letnice
<i>Letnice Sk 2,14-36</i>	Bronislav Matulík

Sbor Církve bratrské v Praze 1
Soukenická 15
soukenicka@cb.cz, tel.: 724 285 687

Srdečně zveme každou neděli na
online bohoslužby v 10.00 hodin
<http://cb.cz/praha1>

Letnice 2021

Petrovo velmi osobní kázání, po němž se lidé začali ptát

Některé věci v církvi nezařídí nikdo z kazatelů nebo starších sborů, a dokonce ani svatý Petr ne. Jenom Duch svatý může způsobit, že první z apoštolů bude kázat a vykládat Písmo takovým způsobem, že se lidé začnou velmi naléhavě ptát, co mají dělat?!

Existují osvědčené exegetické a homiletické metody, které pomáhají rozebrat, pochopit a vyložit biblický text, ale jen Duch svatý dokáže způsobit přenos z úst kazatele do srdcí posluchačů, a to přesně se stalo na Letnice, kdy sestoupil na církev. Apoštolové začali velmi srozumitelně vyprávět o Ježíši, který byl Bohem vyvoleným Mesiášem, lidé ho však ukřižovali, ale smrt ho nepohltila. To je pro nás ovšem už velmi stará apoštolská písnička, starší než všechny písně z Kancionálu. Potřebujeme proto i my nové naplnění Duchem svatým, aby s námi tato zvěst pohnula, jako se to stalo poprvé na Letnice v Jeruzalémě, kdy se mnozí začali ptát, co mají dělat?!

V neděli 23. května 2021 budou v našem sboru a v celé církvi po celém světě slaveny Letnice. Připomeneme si první Petrovo kázání, po němž Duch svatý pohnul s posluchači tak, že se začali tázat, jak naložit se svým životem, se svou vinou, jak se vyrovnat se skutečností, že Ježíš je Mesiáš. Modleme se za to, aby Duch svatý pohnul i s každým z nás.

Bronislav Matulík

Velikonoční neděle v Soukenické

Velikonoce 2021

Povzbuzení, které jsme přijali

Jen žasněme, pandemie sice ochromila svět, ale dílo Ježíše Krista zastavit nedokázala! Letošní Velikonoce toho byly důkazem. Pravda, pondělní lidová všeobecná veselice, které se po republice říká různě, třeba kyčkovaná nebo šmigrust či mrskačka, vzala téměř zasně, ale bohoslužby k uctění ukřižovaného a vzkříšeného Krista se konaly hojně ve všech církvích a samozřejmě i u nás. Několik dojmů a osobních svědectví uvádíme.

Velký pátek dopoledne

Letošní Velikonoce už nebyly tak výjimečné svými omezeními, protože už to bylo podruhé, co probíhaly v době pandemie. Tak nějak už jsme si zvykli, že většinu času trávíme spíš před obrazovkou než v modlitebně, a proto pro nás bylo velmi příjemné, že jsme si mohli na Velký pátek vychutnat, sice v malém počtu, slavnostní celocírkevní bohoslužby z našeho sboru naživo. V sále bylo víc sloužících než diváků, ale slavnostnosti tohoto okamžiku to nijak neublížilo.

I když byl sál téměř prázdný, byl prodchnutý velikostí velkopáteční zvěsti. Důstojnosti obřadu velmi pomáhala i úžasná hudba kapely SouZnění. V jejich provedení zazněly nejen známé velikonoční písně, ale také naprosté novinky z jejich vlastní dílny.

Velké uznání patří také všem technikům, kteří za rok pandemie nabrali už mnoho zkušeností. Takže technické zajištění bohoslužeb pro diváky u obrazovek probíhalo velmi profesionálně a pro nás v sále naprosto neznatelně.

Jsmo velmi vděční Pánu Bohu, že nás nenechává v mlze a prázdnotě a přichází k nám, třebaže někdy „jen“ skrze naše obrazovky. Každopádně pokud budete mít možnost, přijďte na bohoslužby osobně, i když je nás v sále jen pár, zážitek obecenství je velmi osvěžující.

Láďa a Petra Veselí

Velký pátek večer

Rád vzpomínám na večerní velkopáteční ZOOM shromáždění. Bylo to moc příjemné oživení internetového stereotypu, kterým se snažíme překlenout období mimořádných opatření. Bohoslužba přes ZOOM byla přeci jen o dost příjemnější, díky tomu, že jsme se mohli alespoň touto cestou vidět. Měl jsem z takového bohoslužby mnohem lepší pocit, než když se dívám jen do kamery. Přeci jen se to trochu blížilo skutečnému společenství, a to mě zahřálo u srdce. Moc se mi líbilo Jendovo moderování a příspěvky, společné zpívání a modlitby v reálném čase. Doufám, že už si brzy budeme moci vychutnat skutečné živé shromáždění – tu docela obyčejnou věc, která se ještě do nedávna zdála tak samozřejmá a jistá, a dnes je nedosažitelná a vzácná.

Tomáš Trávníček

Velikonoční ráno u Kyvadla

Velikonoce pro mě jsou už dva roky o něco významnější. Tenkrát jsme s Nelou absolvovali výlet na mníšickou Skalku a prošli křížovou cestu, jedno zastavení po druhém a na každém jsme si povídali. Společně jsme prošli od soudu až na Kalvárii a k prázdnému hrobu. A pak přišlo její rozhodnutí dát se pokřtít. Od té doby to zpovzdálí sleduji, péči o ni jsem přenechal jiným. Ale Velikonoce pro mě už napořád budou trochu výročními svátky.

Letošní Velký pátek pro mě byl úplně jiný než všechny předcházející. Všechno už je to dlouhé, samota není úplně jednouchá, do toho něco pracovních a něco osobních starostí, a tak jsem se na bohoslužbu docela těšil. Mám moc rád hudební uskupení, které stálo na podiu, a těšil jsem se na ně. Těšil jsem se i na Davida Nováka. Jeho způsob výkladu Písma mi je blízký a oslovují mě jeho aplikace do každodenního života. Neuměl bych teď reprodukovat sváteční myšlenky, ale vím, že jsem dlouho neprožil Kristovu blízkost a to, že Jeho obět' se týká právě mě samotného, tak intenzivně a osobně jako letos. Nevím, čím to bylo. Nejsem v tomhle smyslu příliš emotivní, ale tentokrát mi tekla slza vděčnosti. I já jsem Mu stál za to, aby odnesl svůj kříž na kopec, nechal se na něj přibít a vykoupil každý můj hřích i každou mou slabost. A že jich je... Že nepodlehł pokušení sestoupit z kříže a zachránit se. Že i já mohu být s Ním.

Dokonce jsem hned znal odpověď na Davidovy finální výzvy, jako že to na mě normálně moc nefunguje: Do jaké oblasti Krista pustit a komu o Jeho milosti říct.

Pán Bůh se o mě poslední týdny a měsíce neobvykle stará. Pustil jsem se do nové práce a nestačím se divit, jak mi do cesty staví všechno, co potřebuji. Někdy až zázračně. O to je má vděčnost vyšší. Ale Velký pátek to bylo jiné. Jako bych se Krista

mohl fyzicky dotknout, sedět vedle Něj u stolu a poděkovat Mu do očí. Moc jsem si přál udržet tenhle pocit co možná nejdéle, aby jej neudusilo trní všedních starostí jako v podobenství o rozséváči. Díval jsem se na pořad nedělních bohoslužeb a objevil „online setkání u kyvadla“. Představoval jsem si to tak, že nějaká skupina bude na Letné, odtamtud se připojí a ostatní se budou koukat z domova. A tak jsem kazateli Matulíkovi navrhl, že bych šel s ním. Ukázalo se, že je to celé trochu jinak a že má dcera je popleta po mně. Přesto Broňa ve své dobrotě souhlasil, půjčil si tablet a v sobotu před šestou jsme z modlitebny skutečně vyrazili. Praha byla v ranním oparu prostě nádherná. Mám to město moc rád, ale ve svátečním jitru to bylo prostě skvostné. Bylo hodně chladno, ale počasí přesto podtrhlo sváteční atmosféru začínajícího dne.

Povídali jsme si o všem možném a bylo to moc prima, stejně jako setkání přes tablet. Ale ve mně stále rezonoval ten velmi intimní páteční prožitek. Vděčnost za oběť i osobní přítomnost Pána v mém životě, projevující se nyní v nejpraktičtějších věcech. Ne že by tam dřív nebyla, ale teď je osobnější. O mnoho osobnější.

Společně jsme posnídali a dostal jsem i konkrétní odpověď na otázku, jak mohu Pánu Bohu sloužit. Bohoslužbu jsem strávil sám v předsálí a na kazatelnu viděl otevřenými dveřmi. Bylo mi krásně a říkal jsem si, že takhle blízko jsem Bohu už dávno nebyl. Niterně jsem prožíval liturgická slova ustanovení Večeře Páně a byl tak trochu mimo svět. Takže jsem poněkud zmateně a v rozporu s hygienickými předpisy přijal Večeři Páně v jiné skupině, než jsem měl. Ten zmatek je pro mě trochu typický, ale snad se na mě v nebi ani v Církvi bratrské nezlobí.

Václav Mitáš

**Bud' tobě sláva, jenž jsi z mrtvých vstal!
Smrt již nemá práva, vítěz tys a Král!
Jasný jako plamen anděl sestoupil,
odvalen je kámen, prázdný hrob tu zbyl.**

Velikonoční ráno v Soukenické

Měl jsem především velikou radost z toho, tolik hudebníků z našeho sboru se sešlo! Lydie Molnářová s violoncellem, Adam Sedláček s houslemi, Jirka Štěrba s flétnou, Honza Koudela se saxofonem, Peki Němeček s baskytarou, Petr Šťastný s kytarou a samozřejmě Šimon Kupilík, který hrál na klavír i varhany a všechno pro hudebníky velmi pečlivě připravil. A k tomu zpívali Adéla s Ondřejem Pavlíčkovi, Jana Matulíková s manželem (tedy se mnou) a přidal se i Adam, když zrovna nehrál na housle. Jedna velká radost!

A pak jsem měl radost z večere Páně. Uvědomil jsem si, že ji náš Pán se svými učedníky slavil nejen na Velký pátek v poněkud napjaté až ponuré atmosféře, kdy se hodně diskutovalo o tom, kdo ho zradí, ale i po vzkříšení – a pokaždé trochu jinak. My jsme se inspirovali večerí Páně, kterou slavili v Emaus, kde se z Ježíše hosta překvapivě stal Hostitel s velkým „H“. Mohli jsme prožít, že i naše prožívání eucharistie (tedy důkůvzdání) může být pokaždé trochu jiné, neboť Pán církve není závislý na našich liturgických pravidlech, ani na tom, jestli lámeme kvašený či nekvašený chleba, zda podáváme víno červené nebo bílé (jako třeba bratři v římskokatolické církvi), alko či nealko, anebo zda dokonce Ježíš zve své apoštoly k jídlu, kde se podává pečená ryba, jak si to připomeneme hned první květnovou neděli v našem sboru. Vzkříšený Ježíš nás bude trvale překvapovat, možná někdy šokovat, ale v každém případě hostit – máme se v každém případě na co těšit v čase povelikonočním.

Bronislav Matulík

Maminky (tatínci), ještě můžete?

Mateřská rubrika

Jedna moje známá se naučila ráno budit s vděčností na rtech. Je vděčná za to, že je její rodina zdravá a že se mají v rámci možností dobře. Učí se zvládat pracovní i rodinnou zátěž tak, aby ji to nesemlelo.

Někdy je to o nervy i o zdraví v dennodenním kolotoči, zvláště když s námi i s celým světem stále točí ten protivný virus.

Pojďme ale dnes nebo v příštích dnech najít ty vzácné chvíle, kdy budeme taky vděčné a necháme se vtáhnout do hezkého okamžiku s našimi dětmi. „Ha, kdyby se nějaký ten okamžik našel!“ říkáte si? Věřím, že se najde i ve vypjatých dnech nepatrná legrace. A kdyby ne, nezapomeňte se jít večer podívat do dětského pokoje. No, není to krásný, když usnou?

Vzpomínky našich maminek: Jaké byly nejhezčí okamžiky tvého mateřství, na které ráda vzpomínáš?

Už to je hodně dlouho, co byly naše děti malé. Přesto si toto období teď zase více připomínám při hlídání vnoučka Filípka. A mnoho hezkého se mi znovu vybavuje. Těch pěkných okamžiků bylo určitě hodně. Ráda vzpomínám např. na večerní čtení a zpívání s dětmi před jejich usínáním, vzpomínám na jejich první a i další nová slovíčka a první krůčky, které udělaly, na jejich velikou radost, když se jim podařilo něco nového, když už byly starší.

Vzpomínám na výlety a dovolené s mladými rodinami, které jsme prožívali všichni společně i s našimi malými dětmi např. v Malé Úpě v Krkonoších, v Kořenově v Jizerských horách, na kolech na Šumavě...

S upřímností mohu říci, že jsem s dětmi prožila krásné roky mateřské a rodičovské „dovolené“ a s vděčností na toto období vzpomínám.“

Nada Štěpánová

Snad nejhezčí okamžik byl, když jsem uslyšela pláč Marty a později Jany. Obě těhotenství jsem prozvracela a také kvůli tomu ležela v nemocnici. Myslím, že jsem s holkami dodnes spojená pupeční šňůrou. Strašně moc to uteklo, a tak si hodně užívám vnoučátek a poslouchám jejich vtipnosti. Na svoje děti jsem neměla tolik času, ale moji úžasní rodiče vždy pomáhali.

Milena Koňáková

Ráda vzpomínám na dobu, kdy byli chlapci ještě tak malí, že nechodili ani do školky. Nemuseli jsme tedy ráno nikam spěchat. Mohli jsme tak den přizpůsobit náladě, únavě, počasí apod. Měla jsem zkušenost, že když já jsem byla v klidu, že nemusím právě teď něco stíhat, tak se to přeneslo i na ně, a byly to moc hezké dny. Pak většinou byl čas a nálada i na společné dětské písničky a na nějaký příběh z Bible. Opravdu na chvíle, kdy jsme měli čas na sebe navzájem, vzpomínám nejraději.

Později, když byli synové starší, tak jsem se snažila využít chvíle, kdy oni se se mnou chtěli bavit. Pokud to jen trochu šlo, tak jsem zanechala vší práce a komunikovala s nimi, protože se staršími dětmi se komunikace vždy nedaří. A když se povedlo, že oni měli náladu se mnou mluvit, a já si v tu chvíli udělala čas, tak to bylo moc pěkné.

Iva Němečková

Těch okamžiků bylo samozřejmě spoustu, ale vždy bylo nejkrásnější vidět děti šťastné, vidět jejich rozzářené oči a jejich upřímnou radost.

Jitka Klímová

Noc kostelů

28. května 2021

I v letošním roce se připojujeme k celostátní akci Noc kostelů. Letos se koná v pátek 28. května, její podtitul je tentokrát vybraný z Žalmu 104 a zní „Přivádíš tmu, noc se snese, celý les se hemží zvěří“.

Autoři motta se pokusili spojit téma Noci otevřených kostelů s tématem úcty k životnímu prostředí. Ne náhodou se tak děje v roce, kdy je celý svět zmítán pandemií covid, a mnozí lidé si kladou otázku, zda je to trest od Boha, zda má Bůh moc nad tímto světem... Ale právě zmíněný biblický verš ukazuje, že je třeba vidět věci v širší souvislosti. Nejde jen o nemalé utrpení způsobené virem. Jde o to, že člověk znovu a znovu nesmí ztratit ze zřetele, že není králem stvoření, ale jeho součástí. Ve světě platí pevná pravidla, ať se týkají nebeských těles, biologické mikrostruktury živé přírody nebo mezilidských vztahů. Tato pravidla můžeme respektovat, nebo popírat, a podle toho se objeví plody našeho konání.

I obyčejný kostelíček, malý kříž v polích někde za vesnicí nebo třeba kostel vtěsnaný mezi domy našeho města vypráví příběh o vztahu lidí a Boha. Ti, kdo kostel či kapli vybudovali, se pokorně skláněli před dárce řádu, Tvůrcem stvoření. Každá věž ukazující na nebe, jako by hlásala, že jsme stále menší než Bůh. Stvoření, příroda, život je úžasný dar, který máme s vděčností a pokorou spravovat, nikoli bořit, pošlapávat a pohrdat jimi.

I my se k tomu připojujeme a prosíme všechny, kteří by byli ochotni nám pomoci s organizací, aby se ozvali sestře Petře Veselé.

Petra Veselá

28.05.21

NOC KOSTELŮ

Sborová dovolená

Připravuje se v termínu od 7. do 14. srpna 2021

Je to krásná a mnohaletá tradice, kterou chceme dodržet i letos – sborová dovolená. Společný čas pro osvěžení těla i ducha, upevnění přátelství, pobavení, odpočinek. Samozřejmě se budeme řídit všemi epidemiologickými pokyny, ale věříme, že v létě už bude situace lepší.

Tentokrát vás zveme v termínu od 7. do 14. srpna opět na chatu Horalka v Orlických Horách. Na webu <http://www.chatahoralka.cz/> si můžete už nyní prohlédnout fotky areálu, kde na nás čeká spousta vyžití pro děti i dospělé, například bazén, sauna, tělocvična, několik hřišť (dětské, fotbalové, volejbalové a víceúčelové), ohnišť, párty stan, rybník pro rybolov, půjčovna sportovních potřeb, gril a další. Ubytování je možné v hlavní chatě, v bungalovech s vlastním sociálním zařízením i v chatkách se společným sociálním zařízením.

Abyste si mohli být jistí, že budete mít to správné ubytování, prosíme, abyste se přihlásili co nejdříve. Ve vašich mailech máte dispozici přihlášky i bližší informace. Také prosíme všechny, kteří by se chtěli podílet jakýmkoliv způsobem na programu, aby neváhali a přinášeli své nápady a návrhy.

Za staršovstvo se těší

Petra Veselá

NAROZENINY

Davidová Jaroslava	1. 5.
Košťál Jiří	1. 5.
Němeček Jan st.	2. 5.
Skalická Marta	2. 5.
Koudela Jindřich	4. 5.
Vovsová Hana	4. 5.
Hlavnička Jiří	5. 5.
Paterová Hana	8. 5.
Bíba Vladimír	10. 5.

Ze staršovstva

Nedělní bohoslužby a další program

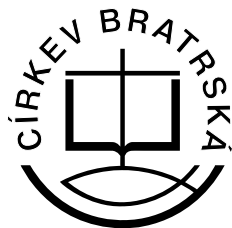
Bohoslužby v dubnu – zatím pro nás stále platí možnost účasti 34 lidí ve stavebně odděleném prostoru – na galerii a v malém sále.

Na měsíc květen opět bude Doodle kalendář.

Slovíčka pro děti a video pozdravy – poděkování všem, kteří přispívají a pomáhají.

Služba kazatele Matulíka ve sboru

V pondělí 12. 4. proběhlo jednání Rady Církve bratrské se statuty našeho sboru ve věci setrvávání kazatele Bronislava Matulíka na sboru. Rada se ze všech variant přiklonila k možnosti, která je stejná jako ve sboru Praha 13.

Staršovstvo Sboru CB v Praze 1 vyjádřilo zájem o pokračování služby bratra Matulíka ve sboru. Rada CB rozhodla o pokračování formou služby jako administrátora

(stejně jako v případě Davida Nováka na Praze 13), který pokrývá většinu povinností a služeb správce sboru – staršovstvo s tímto návrhem souhlasí.

Výroční členské shromáždění

Předběžný termín členského shromáždění našeho sboru je 20. 6. 2021 – dle epidemiologické situace

Svatba

Probíhá příprava na svatbu Markéty Holanové a Radko Křivánka, termín svatby je určen na sobotu 26. 6. 2021.

Noví členové sboru

Manželé Svatoslav a Kateřina Šchyholovi požádali o převedení členství z Hradce Králové do našeho sboru v Soukenické

Hospodářská oblast

Oprava bytu ve 4. patře předního domu se chýlí ke konci – do konce května musí staršovstvo rozhodnout o strategii s tímto bytem.

Neveklov – proběhla betonáž stropu.

Cena sborové dovolené – navýšení v průměru o 500,- Kč na osobu.

Príměstský tábor

Letos bude probíhat tábor „Výleták“ dle propozic Jindřicha Koudely, jedná se o úspornější a menší variantu tábora.

Staršovstvo

NAROZENINY

Kupilíková Jolana	10. 5.
Marek Blahoslav	10. 5.
Sadloňová Renata	10. 5.
Šťastná Michaela	11. 5.
Holanová Markéta	13. 5.
Bydžovská Marie	14. 5.
Drábková Kateřina	14. 5.
Trávníček Samuel	14. 5.
Košťál David	15. 5.
Žezulová Adolfa	15. 5.
Serbin Daniel	18. 5.
Davidenková Dana	20. 5.
Kupilík Václav	20. 5.
Černý Pavel	21. 5.
Tauer Pavel	23. 5.
Borovičková Hana ml.	24. 5.
Calta Michal	24. 5.
Pospíchal Miroslav ml.	24. 5.
Váňová Alžběta	25. 5.
Špinarová Eva	27. 5.
Hruška Miloslav	28. 5.
Němec Tomáš	28. 5.
Pavlíček Josef	28. 5.
Poláková Hana	28. 5.
Ligušová Daniela	31. 5.
Skalický Milan	31. 5.
Váňová Andrea	31. 5.

Mimořádná shromáždění

Letnice – v neděli 23. května 2021 srdečně zveme k slavení seslání daru Ducha svatého na církev Kristovu. Jestli se sejdem v modlitebně, nebo jen online u svých počítačů, anebo kombinovaně v omezeném počtu, uvidíme podle nařízení vlády. V každém případě ale bohoslužba v Soukenické začne v 10.00 hodin a podle možností i na stanicích sboru v obvyklých časech.

Pravidelná shromáždění

Neděle	Modlitební chvíle na Zoomu (9.15 hodin) Online bohoslužby (10.00 hodin) – video a audio Online besídka (po skončení bohoslužby) Jsme spolu na online kávě (30 minut po konci bohoslužby)
Pondělí	Video pozdrav Radislava Novotného
Úterý	Biblické studium: text a audio – Bronislav Matulík
Středa	Pastýřský list správce sboru
Čtvrtek	Video pozdrav Tomáše Trávníčka Online mládež (18.00 hodin)
Pátek	Video pozdrav: Jiří Košťál, Jan Němeček, Hana Černá, Petra Veselá, Marie Wagnerová aj. Online dorost (16.00 hodin)

Sborové listy – vydává Sbor Církve bratrské v Praze 1, Soukenická 15, ročník XXXI
redakce: Bronislav Matulík, Petra Veselá, Martina Caltová, Blahoslav Marek
e-mail: soukenicka@cb.cz ▪ <http://cb.cz/praha1> ▪ č.ú.: 1938917359/0800